

Február 14.

Szent Bálint vértanú

Igen kitűnő volt Róma egyházának áldozárjai között. Önmegtagadása és egyenessége őt a szegények atyjává tették.

II. Klaudiusz császár korában hite miatt börtönbe vetették. A császár maga elé rendelte és főlshólyította, hogy mondja el, mit gondol Jupiter és Merkur felől. Bálint elmondta, hogy ők nem istenek, hanem kétes életet élő emberek voltak. Helyettük imádja inkább a császár a mindenható Istent, aki a földet, eget, tengereket és mindent, ami ezekben van, teremtette. Megharagudott erre a császár, és főtisztjének, Asztérnak gondjaira bízta Bálintot ezzel az utasítással. Ha alaposnak találja Bálint beszédét, bocsássa el, ha nem, akkor úgy cselekedjék vele, mint káromlóval.

Asztér házába vitte Bálintot és megkérdezte: ha Krisztus az igazi világosság, képes-e másoknak világosságot adni? Elővezette lányát, aki két éve vak volt, és főlshólyította Bálintot. adjon világosságot neki. Bálint a lány fejére tette kezét és imádkozott: „Uram, Jézus Krisztus, világosítsd meg szolgálódat, ki Isten vagy és igaz világosság”. Az imádságra kinyíltak a lány szemei és tökéletesen látott. Asztér ezt látva leborult Bálint előtt, tanácsot kérve tőle, hogyan üdvözljön. Bálint habozás nélkül tanácsolta, hogy rombolja le bálványait, higgyen teljes szívéből Krisztusban, bocsássa szabadon a foglyokat, és bűneit megbánva vegye fel a keresztséget. Asztér elbocsátotta a rabokat, három napi böjtölés után felvette a keresztséget háza népével együtt, összesen negyvennégyen. Őket Szent Kallisztusz püspök rövidesen meg is bérmálta. Klaudiusz császár értesülve minderről, elfogatta (Szent) Asztért és Szent Bálintot. Asztért Osziába vitette és kínoztatta halálra. Bálintot a Flaminius- -féle kapunk kívül fejeztette le, ahol tiszteletére később Gyula pápa templomot építtetett.

Szent Bálint az üdvösségért feltétlenül szükségesnek tartotta, hogy az ember teljes szívében térjen meg, higgyen Krisztusban. Hit nélkül nem lehet üdvösséget remélni. Aki nem hisz, elkárhozik. Szent Bálint ezt tanította, ezért ő és sokan mások is életüket adták.

† Engedd, kérünk, mindenható Úr Isten, hogy kik vértanúdnak, Szent Bálintnak emléknapiját üljük, közbenjárására minden fenyegető rossztól megmeneküljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 15.

Szent Fausztinusz áldozár és Szent Jovita szerep vértanúk

118-ban Rómából Felső -Olaszországba utazott Hadrián császár. Ő nem volt nevezetes a keresztényüldözésről, ellenben ha bevádoltak nála valakit, hogy a bálványok imádata helyett Krisztust követi, megengedte az üldözést. Mondván a rómaiak ősvallásának ellenszegül Krisztus követője.

Italik, Brescia városának parancsnoka, aki buzgón imádta a bálványokat, találkozott Hadrián császárral. Ő vádolta be Fausztint és testvérét, Jovitát a császárnál. A császártól felhatalmazást kapott a keresztényüldözésre.

Bresciában abban az időben Szent Apollón volt a püspök, aki a vész elől visszavonulva Fausztint áldozárrá, Jovitát szereppá szentelte és a keresztények élére állította.

Italik a két testvért szólította fel a bálványimádásra, akik vonakodtak ezt megtenni, ezért bebörtönözte őket. Rövidesen Hadrián császár is megérkezett a városba. Felszólította a testvéreket a nap imadására. A testvérek válasza: „Ki a napot teremtette, minden bizonynal nagyobb a napnál”.

„ Mi Istent, ki mennyekben van, imádjuk. Te pedig aranyos bálvány, mely a nap sugarai alatt ragyogsz, változzál át szurokká azok megszegényülésére.” Így történt, hogy a bálvány elvesztette fényességét és azok kezében, kik tartották, darabokra tört. Hadrián császár haragra gyúlt, Diana és Szaturnusz bálványok elé vezette őket, hogy azokat imádják, majd vadállatok elé vetette a testvéreket. Fausztin és Jovita a bálványok előtt hitükben állhatatosak maradtak, a vadak között pedig sértetlenek. Ekkor Italik és egy pogány pap a bálványok felé közeledtek és a vadak által széttépetettek. Látva Áfra, Italik felesége, hogy a bálványok a saját papjaikat sem képesek megvédeni, elhagyta a bálványimádást és keresztény lett. Vele együtt Kaloczer császári tiszt és sokan mások is a nép közül. Ezek után a szent férfiakat tűzre vetették, de itt is sértetlenek maradtak, visszavezetve a börtönbe egy angyaltól kaptak vigasztalást. Kaloczer és a többi új keresztény felkeresték Szent Apollón püspököt a városon kívül, aki kellő tanítás után megkeresztelte őket. Hardián elfogatta Kaloczért is, Fausztinnal és Jovitával együtt megkötözve Majlandba hurcoltatta. A bresciai hívek és Szent Apollón püspök is elkísérte őket a Mella

folyóig. Majlandban mindhármukat tűzre vetették, de egyiknek sem esett bántódása. A megláncolt rabokat Hadrián, hogy a többi keresztényt megrémítse és hitétől eltérítse, Aostáig hurcoltatta, majd vissza Majlandba. Majlandban kivégeztette (Szent) Kaloczáért. Fausztint és Jovitát Rómába küldte, ahol megkínóztatta, majd visszaküldte Bresciába. Bresciában Szent Apollón és többi hívek nagy örömmel fogadták őket.

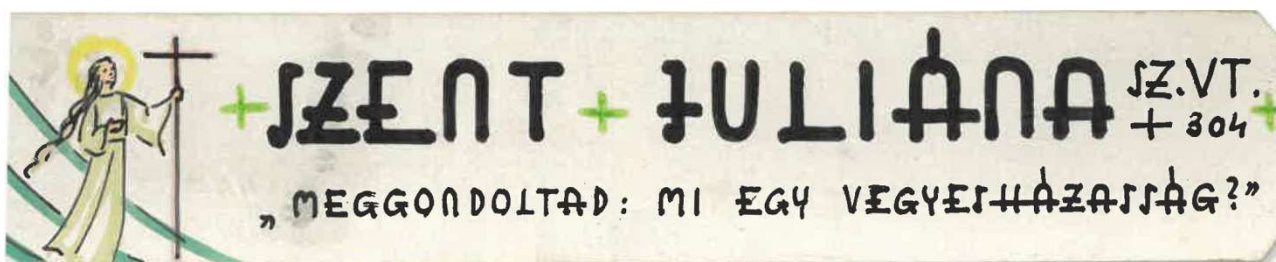
120. február 15-én lefejeztette a császár Fausztint és Jovitát.

Körülbelül 3000 főre tehető azok száma, kik felvették a nép közül a keresztény hitet az elhurcolt, megkínóztatott vértanú testvérek példája láttán.

† Úr Isten, ki vértanúidnak, Szent Fausztinnak és Jovitának emlékűnnepével minket évenként megörvendeztetsz: engedd kegyelmesen, hogy kiknek érdemein örvendünk, példája által buzdíttassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 16.

Szent Juliána szűz és vértanú

„ Mindig rosszalotta az egyház az oly házasságot, melyben az egyik házas fél katolikus, a másik nem, mert Szent Ambrus észrevétele szerint nagy veszélynek, csábításnak teszi ki magát a katolikus házasfél a hittől való elpártolásra.” Ez alól az egyház egyes esetekben adott fölmentést, olyan kikötéssel, ami a katolikus fél és a születendő magzat katolikus hitét biztosította.

Szent Juliána az egyház e szelleméhez ragaszkodott.

Apja, Afrikán gyűlölte a keresztényeket, anyja már megvetette a bálványokat, de még nem követte a keresztényeket, míg Juliána keresztény volt, szorgalmasan járt az összejövetelekre és hallgatta Isten igéjét.

Az akkori szokás szerint 9 éves korban kedvező házasság reményében már eljegyezték a lányokat. Afrikán eljegyeztette Juliánát Eleúz pogány ifjúval, kinek családja igen gazdag volt. Juliána, gyermekként még nem ismervén a katolikus törvényt, nem ellenkezett, azonban, mikor serdülő lett, átlátta ennek a házasságnak a veszélyeit. Eleúz házassági ajánlatát elutasította, kijelentette, csak akkor fog hozzámenni, ha Eleúz is keresztény lesz: „Ha hiendesz Istenemben, s imádandod az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, akkor férjem lehetsz, ha nem, keress magadnak más feleséget.”

Eleúz, ekkor már kormányzó volt, magához hívatta Afrikánt és előterjesztette neki Juliána válaszát. Afrikánt vonzotta a fényes állású férfi és az előnyös házasság, megesküdött, hogy bármibe kerüljön is, Eleúz feleségül veszi Juliánát. Afrikán erősen megdorgálta lányát, de más választ ő sem kapott. Miután lányát nem tudta jobb belátásra bírni sem ígéretekkel, sem fenyegetéssel, föladta őt Eleúznak. Eleúznak nem volt könnyű dolga. Kedves kéréssel, meggyőző szavakkal próbálta Juliánát hitétől eltéríteni. Juliána ahhoz ragaszkodott, hogy Eleúz váljon meg hitétől. A vita elmérgesedett, a jó viszony felbomlott, Eleúz pedig hitét és állását féltve Juliánát kínzások által bálványimádásra kényszerítette. Megvesszőztette, hajánál fogva 6 óra hosszára felfüggesztve hagyta, majd forró ércel öntette le. Juliána a kínzások közepette csak Jézust kérte, hogy ne hagyja el, vegye magához őt. Isten meghallgatta szolgálójának könyörgését: a tüzet sértetlenül állta ki, eltúrta a fogaskerékkel tett

marcangolást. Végül lefejezték. Kínzói közül is sokan megtértek, majd hitüket életükkel pecsételték meg.

Szent Juliána példája lebegjen a katolikus lányok szeme előtt, amikor házasságra készülnek. Ismerjék meg kérőjük vallásos meggyőződését, ha hitükkel ellenkezik, kerüljék el őket.

† Engedd, kérünk, mindenható Úr Isten, hogy kik vértanúdnak, Szent Juliána szűznek kimúlása napját üljük, mind évfordulati ünnepén örvendjünk, mind gyarapodjunk hitének példája által. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 17.

A Szent Család menekülése Egyiptomba

A három királyok betlehemi látogatása után az Úr Angyala megjelent Józsefnek álmában, s ezt mondta: „Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, és menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresni fogja a gyermeket, hogy megölje”. József még azon az éjszakán fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült (Máté 2,13-15). Amikor Heródes látta, hogy a napkeleti bölcsek nem tértek vissza hozzá, elrendelte, hogy Betlehemben és a környékén minden fiúgyermeket öljenek meg 2 éves korig.

Február 18.

Szent Simeon püspök és vértanú

Simeon, Kleofásnak fia, élt a leghosszabb ideig Urunk és Megváltónk rokonai között. Krisztust ő személyesen ismerte, tőle tanult, hitétől a legnagyobb viszontagságok között sem pártolt el. 120 éves korában szenvedett vértanú halált.

Szent Jakab után Szent Simeon lett Jeruzsálem második püspöke. Hivatalába iktatását követően nem sokkal kitört a zsidó forradalom. A zsidók a rómaiak uralma alá kerülve függetlenségük, nemzeti és vallási önállóságuk védelméért rántottak kardot. Krisztus Urunk jövendöléseiből lehetett tudni a város végveszedelmét. Urunk ugyanis ezt mondta: „Ha majd csábítók jönnek, s magukat a zsidók megszabadítóinak hirdetik, ha fölkel a nemzet a nemzet ellen, ha csatározások híre jár, ha jelek, csudás tünemények és a magasból jövő ijesztések lesznek, ha a várost körülveszi az ellenség, ha a szent helyen ocsmányság áll, akkor kik Júdeában vannak, fussanak el, mert közel lesz a város végpusztulása (Máté 24, Lukács 21.). A keresztények, amint látták a jövendölés beteljesedésének jeleit, elhagyták Jeruzsálemet. Szent Simeon vezetésével a Jordánon túl fekvő Pella városába mentek. A Jeruzsálemet Isten bosszúja elérte, végképp elpusztult.

Jeruzsálem pusztulása után a zsidók egy részéből keresztény lett, hogy a pogányok gyűlöletének ne tegyék ki magukat. Ők elhagyták teljesen zsidó hitüket. Voltak, akik a keresztény hit mellett a Mózesi törvények parancsolatait is megtartották. Ők voltak a zsidóskodók, kik Jézust inkább embernek tartották, róla szegényen vélekedtek.

Szent Simeon sajnálta e felekezeti szakadást, de ő kitartott keresztényi hite mellett, híven az apostoli tanokhoz, erősen állt népével az egyház szikláján. 106-ban a Traján-féle keresztényüldözésben bevádoltatott, hogy Dávid nemzetségéből való és keresztény. Szent Simeon bátran megvallotta hitét, ezért keresztre feszítették. A kereszten egyetlen „jaj” szót sem mondott, állta a kínzást hang nélkül. Mindenki csodálta állhatatosságát.

† Vedd figyelembe gyarlóságunkat, mindenható Isten, és minthogy cselekedeteinknek súlya nehezül ránk, Szent Simeon püspök és vértanú dicsősége s közbenjárása védelmezzon minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 19.

Piacenzai Szent Konrád

Piacenzai Szent Konrád szentként tisztelt középkori olasz remete.

Piacenza városában született mélyen vallásos szülők gyermekeként. Felnőve szülei kérésére egy Eufrozina nevű igen szép és erényes nőt vett feleségül. Később egy vadászat alkalmával vigyázatlanul hagyta tábortűzét, amely lángba borította a piacenzai erdőt. Konrád észrevétlenül visszatért a városba, és helyette egy ártatlan ember fogtak el, aki a kínzások hatására elismerte a gyújtogatást. Konrád lelkiismerete ezt nem bírta elviselni, ezért nyilvánosan bevallotta tettét, és gazdag örökségének eladásából fedezte a kárt. Az eset döntő hatással volt életére, a feljegyzések szerint Konrád a világi dolgok hiábavalóságaként értékelte az eseményt. Felesége beleegyezésével otthagytta a várost, Rómába ment, ahol belépett a ferences szerzetesrendbe. (Eufrozina apáca lett.) Rómából Szicíliába ment, ahol betegek ápolásával foglalkozott. Később egy hegyre költözött, és életének hátralévő éveit remeteként élte. A krónikák úgy tudják, hogy csodatettei és jövendölései miatt sokan tisztelték már életében. 1351-ben február 19-én hunyt el. A római katolikus egyház szentként tiszteli, és halála napján üli emlékét. VIII. Orbán (1623-44) avatta szentté.

Csodatételei:

- A csoda, amelyről Konrád legismertebb, a "Kenyér szaporításának csodája". Ez a Szicíliát sújtó 1348-49 közötti éhínség alatt történt, amikor a szigeten súlyos bubópestis tört ki. A katasztrófa ideje alatt bárki, aki segítségért fordult a remetéhez, kapott egy meleg kenyeret, amelyről azt mondják, hogy az angyaloktól kapta.
- Konrádnak szokás volt péntekenként elmenni Netoba is, egy sokak által tisztelt kereszthez, ahol hosszasan imádkozott. Egy ilyen pénteken néhányan - nem jó szándékkal - meghívták ebédre: Halnak mondták a sertéshúst, amit tálaltak, hogy később azzal vádolják, hogy pénteken megette a húst. Konrád velük együtt ette, amit kapott. Utána számon kérték tőle: hogyhogy szent ember létére pénteken húst eszik? Konrád állította, hogy ő halat evett. Bizonyosságul megmutatta tányérját, melyen halszállkák és maradékok voltak.

Február 20.

Szent Aladár (Eukériusz) püspök

Orleansi gazdag édesanyja jámbor, vallásos gyermeknek nevelte. Kiváló képességeivel szerzetes lett Eukériusz. Buzgó lelki életet élt, de másokat is nevelt, sokak lelki atyja volt. Az orleansi püspök halálakor őt, az alázatos szerzetest választották püspökké. Püspökként is szerzetes életmódját folytatta: böjtölt, önmegtagadást végzett, adakozott. Nagy gondot fordított a papnevelésre, sokat foglalkozott híveivel. Rágalmazó udvari intrikák következtében a király száműzetésbe küldte, Maastricht közelében, St-Trond kolostorban fejezte be életét 738-ban.

Ereklyéit a normann veszedelem elől elrejtették a kolostor kriptájában, és csak 1169-ben kerültek ismét elő.